

LBRIS

We know
books

MARIN BUCĂ

**DICȚIONAR DE PARONIME
AL LIMBII ROMÂNE**

**METEOR
PRESS**

Redactare: Rodica Chiriacescu și Viorica Horga
Tehnoredactare: Rodica Boacă
Corectură: Cătălina Simion
Copertă: Roxana Geantă

Foto copertă: www.shutterstock.com

© 2009, reeditare 2020 Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii METEOR PRESS

Contact:
Tel./Fax: 021.222.83.80
E-mail: editura@meteorpress.ro

Distribuție la:
Tel./Fax: 021.222.83.80
E-mail: carte@meteorpress.ro
www.meteorpress.ro

ISBN 978-973-728-767-0

Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a României

Tipar: ARTPRINT
Email: office@artprint.ro

Cuvânt-Înainte

Paronimele (gr. *pará* „lângă, aproape de” + *ónyma* „nume”) sunt cuvinte asemănătoare din punct de vedere fonetic și cu sensuri mai mult sau mai puțin apropiate (cf. *abil* – *agil*, *apropia* – *apropria*, *asculta* – *ausculta*, *emigrație* – *imigrație*, *eminent* – *iminent*, *defula* – *refula*, *literal* – *literar*, *numeral* – *numerar*, *oral* – *orar*, *petrolier* – *petrolifer* etc.). Datorită asemănării fonetice și apropierii semantice, paronimele se confundă deseori în comunicarea scrisă sau vorbită, ceea ce face necesară descrierea lor lexicografică pentru a preîntâmpina aceste confuzii. Latura fonetică coincidentă a paronimelor prevalează asupra laturii necoincidente. Paronimele aparțin, de regulă, aceleiași părți de vorbire. De exemplu, substantivele *emigrație* și *imigrație* se află în relație de paronimie, dar nu același lucru se poate spune despre cuvintele din perechile *emigrație* – *emigra* și *imigrație* – *imigra*, care aparțin unor paradigme gramaticale diferite, ceea ce face practic imposibilă confuzia dintre ele. Pot fi, însă, paronime adjectivele și substantivele. Cf. *anual* – *anuar*, *numeral* – *numerar* ș.a.

Nu sunt paronime următoarele cuvinte: a) cuvintele care fac parte din vocabularul de bază și sunt cunoscute de toți vorbitorii limbii române, indiferent de gradul lor de instrucție; b) cuvintele din domeniul științei, tehnicii etc., a căror întrebuintare corectă este asimilată odată cu însușirea cunoștințelor din domeniile respective; c) variantele fonetice, pentru că acestea au sensuri identice.

Paronimele sunt rezultatul unor coincidențe fonetice întâmplătoare sau al procesului de îmbogățire a limbii prin derivare, compunere sau împrumuturi.

Diferențele de formă ale paronimelor se pot situa: a) la începutul cuvintelor (cf. *absorbi* – *adsorbi*, *accident* – *incident*, *aferent* – *eferent*, *alocuțiune* – *elocuțiune*, *anunț* – *enunț*, *emergent* – *imergent*, *erupe* – *irupe*, *enervare* – *inervare*, *investi* – *îvesti*, *insera* – *însera* ș.a.);

b) în interiorul cuvintelor (cf. *adapta* – *adopta*, *evalua* – *evolua*, *colabora* – *corobora*, *conjectură* – *conjunctură*, *corvetă* – *coverță*, *dependență* – *dependință*, *elucida* – *eluda*, *immanent* – *iminent* ș.a.);
c) la finala cuvintelor (cf. *alienare* – *alienație*, *alterare* – *alterație*, *atlas* – *atlaz*, *familial* – *familiar*, *fortuit* – *forțat*, *numeral* – *numerar*, *original* – *originar*, *petrolier* – *petrolifer* ș.a.)

Unele paronime au același număr de sunete, distingându-se prin combinația și distribuția acestora: *aerometrie* – *areometrie*, *antinomie* – *antonimie*, *apertură* – *apretură*, *manej* – *menaj*, *monogramă* – *nomogramă*, *perceptor* – *preceptor*, *reflua* – *refula*, *releva* – *revela* ș.a.

Dicționarul de față cuprinde cele mai frecvente cupluri de paronime. La fiecare articol este prezentată pe larg structura semantică a paronimelor, este indicată etimologia și, în unele cazuri, este ilustrată folosirea acestora fie prin sintagme alcătuite de autor, fie prin exemple literare.

Apariția *Dicționarului de paronime* a fost posibilă datorită sprijinului generos al directorului editurii Meteor Press, Gigi Alecu, căruia îi exprim și pe această cale gratitudinea noastră.

Prof. univ. dr. Marin Bucă

ABREVIERI

adj. = adjectiv, adjectival

adv. = adverb, adverbial

anat. = anatomie

ant. = Antichitate

art. = articulat

aritm. = aritmetică

arh. = arhitectură

astron. = astronomie

av. = aviație

biol. = biologie

bis. = biserică, termen bisericesc

bot. = botanică

cf. = confer

chim. = chimie

ciber. = cibernetică

cinem. = cinematografie

concr. = concret, concretizat

conj. = conjuncție

cont. = contabilitate

cuv. = cuvânt, cuvinte

depr. = depreciativ

ec. pol. = economie politică

engl. = englez, limba engleză

et. nec. = etimologie necunoscută

ex. = (de) exemplu

expr. = expresie

f. = feminin

fam. = familiar

farm. = farmacie

fig. = figurat

fil. = filosofie

fin. = finanțe

fiz. = fizică

fiziol. = fiziologie

fon. = fonetică

fr. = francez, limba franceză

geogr. = geografie

germ. = german, limba germană

gr. = grecesc, limba greacă

gram. = gramatică

imp. = impersonal

impr. = impropriu

intrans. = intransitiv

ir. = ironic

it. = italian, limba italiană

înv. = învechit

jur. = științe juridice; termen juridic

lat. = latin, limba latină

lingv. = lingvistică

livr. = livresc

loc. adj. = locuțiune adjectivală

loc. adv. = locuțiune adverbială

loc. prep. = locuțiune prepozițională

log. = logică

m. = masculin

mar. = marină, marinăresc

mat. = matematică

med. = medicină

mil. = militar

mit. = mitologie

muz. = muzică

n. = neutru

ngr. = neogrecesc, limba greacă modernă

p. anal. = prin analogie

pers. = persoană

p. ext. = prin extensiune

p. gen. = prin generalizare

p. restr. = prin restricție

peior. = peiorativ

pl. = plural

pol. = polonez, limba poloneză

pop. = popular

pr. = pronunție

psih. = psihologie

refl. = reflexiv

reg. = regional

rel. = religie, concepție religioasă

rus. = rusesc, limba rusă

s. = substantiv

s. f. = substantiv feminin

s. m. = substantiv masculin

s. n. = substantiv neutru

sb. = sârbesc, limba sârbă

sec. = secol

sg. = singular

sl. = paleoslav, limba slavă veche

sp. = spaniol, limba spaniolă

spec. = prin specializare

stat. = statistică

subst. = substantiv, substantivat

tc. = turcesc, limba turcă

tehn. = tehnică

tranz. = tranzitiv

vi. = verb intransitiv

vr. = verb reflexiv

vt. = verb tranzitiv

A a

ABÁC – ABÁCA – ABÁCĂ

Abác, abace *s. n.* **1.** Instrument pentru efectuarea de calcule aritmetice simple, format din bile (colorate), care se pot deplasa pe vergele orizontale paralele. **2.** Tabel sau diagramă care permite efectuarea și rezolvarea rapidă a unor calcule. (< fr. *abaque*, lat. *abacus*)

Abáca *s. f.* Căneapă de Manila. (< sp. *abaca*)

Abacă, abace *s. f.* Partea superioară a capitelului unei coloane, care susține antablamentul sau partea inferioară a unei arcade. (< fr. *abaque*, lat. *abacus*)

ABCÉDE – ACCÉDE

Abcede, abced, *pers. 3* abcedează *vi. III.* (*med.*) A (se) forma puroi. (< fr. *abcéder*)

Accéde, acced, *pers. 3* accedă *vi. III.* (*livr.*) A avea acces, a pătrunde la ceva, undeva. (< fr. *accéder*, lat. *accedere*)

ABCÉS – ACCÉS

Abcés, abcese *s. n.* Acumulare de puroi într-un țesut sau într-un organ. (< fr. *abcès*, lat. *abscessus*)

Accés, accese *s. n.* **1.** Posibilitate de a pătrunde, drept de a ajunge până într-un anumit loc sau până la cineva. **2.** Manifestare bruscă și intensă a unei boli; atac. • Izbucnire violentă (trecătoare) a unei stări sufletești. (< fr. *accès*, lat. *accessus*)

ABDÚCȚIE – ADÚCȚIE

Abdúcție, abducții *s. f.* Mișcare de îndepărtare a unui membru de planul de simetrie al corpului. (< lat. *abductio*, -onis, fr. *abduction*, germ. *Abduktion*)

Adúcție, aducții *s. f.* **1.** Mișcare de apropiere a unui membru de planul de simetrie al corpului. **2.** Construcție hidrotehnică pentru transportul unui fluid de la punctul de captare până la cel de distribuție. (< lat. *adductio*, -onis, fr. *adduction*)

ABERÁNT, -Ă – ABERATÍV, -Ă

Aberánt, -ă, aberanți, -te *adj.* **1.** Care se abate de la tipul normal sau corect; denaturat. **2.** Care este contrar rațiunii sau bunului simț; greșit: „*Propunere aberantă.*” **3.** Care constituie o aberație, care conține o aberație; absurd. (< lat. *aberrans*, -ntis, fr. *aberrant*)

Aberatív, -ă, aberativi -e *adj.* (*livr.*) Care ține de aberație, care este departe de realitate sau de adevăr. (< fr. *aberratif*)

ABÍL, -Ă – AGÍL, -Ă

Abíl, -ă, abili, -e *adj.* Dibaci, iscusit, îndemânatic, priceput. • Descurăreț, șmecher: „*Un meșter abil.*” (< fr. *habile*, lat. *habilis*)

Agíl, -ă, agili, -e *adj.* Care se mișcă ușor și repede; iute, rapid, sprinten, vioi: „*Agil în mișcări.*” „*Mișcări agile.*” (< fr. *agile*, lat. *agilis*)

ABILITĂTE – AGILITĂTE

Abilitate s. f. (la sg.) Dibăcie, iscusință, îndemănare, pricepere. • (la pl.) Șiretlicuri, șmecherii. (< fr. *habilité*, lat. *habilitas*, -atis)

Agilitate s. f. Agerime, iuteală, repezi-ciune, sprinteneală, suplete, vioiciune. (< fr. *agilité*, lat. *agilitas*, -atis)

ABJUDECĂ – ADJUDECĂ

Abjudecă, abjudec vt. I. A anula, a suspenda un titlu, un drept etc. printr-o hotărâre judecătorească. (< lat. *abjudicare*)

Adjudecă, adjudec vt. I. 1. A decide prin hotărâre judecătorească că un lucru se cuvine cuiva după drept. 2. A atribui un lucru scos la licitație celui care a oferit mai mult: „*Tabloul a fost adjudecat unui cunoscut colecționar*.” 3. (fig.) A da, a decerna o recompensă. 4. A câștiga, a dobândi, a obține: „*Echipa noastră și-a adjudecat victoria*.” (< lat. *adjudicare*)

ABJURĂ – ADJURĂ

Abjură, abjur vt. I. A renega public o credință, o doctrină, o opinie etc. (< fr. *abjurer*, lat. *abjurare*)

Adjură, adjur vt. I. (rar) A se ruga fierbinte, a implora. (< fr. *adjurer*, lat. *adjurare*)

ABORDĂJ – ABORDARE

Abordaj, abordaje s. n. 1. Atac, asalt al unei nave asupra alteia. 2. Ciocnire accidentală a două nave sau a unei nave cu un obstacol. 3. Acostare a unei nave la țărm. (< fr. *abordage*)

Abordare, abordări s. f. 1. Acostare a unei nave; abordaj. 2. Oprire a unei nave lângă altă navă (atacând-o). 3. Studiere, tratare a unui subiect, a unei teme etc.: „*Abordarea unor probleme științifice*.” (< aborda)

We know**ABRUTIZĂNT, -Ă – ABRUTIZĂT, -Ă**

Abrutizănt, -ă, abrutizănti, -te adj. Care abrutizează, care îndobitocește. (< fr. *abrutissant*, cf. it. *abrutizzante*)

Abrutizat, -ă, abrutizați, -te adj. (Care a devenit) insensibil, care și-a pierdut însușirile morale, specific umane; brutal, insensibil. (< abrutiza)

ABSÉNT, -Ă – ABSÎNT

Absént, -ă, absenți, -te adj. 1. Care nu este de față, care lipsește. 2. (fig.) Care nu este atent; distrat, indiferent, preocupat. (< lat. *absens*, -ntis, fr. *absent*)

Absînt, absinturi s. n. Bătură alcoolică tare, de culoare verde, cu gust amar. (< lat. *absinthium*, fr. *absinthe*)

ABSÍDĂ – APSÍDĂ

Absidă, abside s. f. 1. Nișă semicirculară sau poligonală care închidează nava centrală a unei biserici romane. 2. Încăpere semicirculară destinată altarului în bisericile creștine. (< lat. *absida*, fr. *abside*)

Apsidă, apside s. f. Fiecare dintre extremitățile axei mari a orbitei unui corp ceresc. (< lat. *apsida*, fr. *apside*)

ABSORBĂNT, -Ă – ADSORBĂNT

Absorbănt, -ă, absorbanti, -te adj., s. n. 1. adj., s. n. (Substanță) care absoarbe lichide sau vapori. • (Substanță) care reține o parte din particulele sau energia unei radiații. 2. adj. Care captează, care interesează, care preocupă. (< fr. *absorbant*)

Adsorbănt, -ă, adsorbanti, -te s. m., adj. (Corp) pe suprafața căruia se fixează o substanță prin adsorbție. (< fr. *adsorbant*)

ABSORBÍ – ADSORBÍ

Absorbí, absorb, pers. 3 absoarbe vt. IV.

1. A aspira, a încorpora, a înghiți, a resorbi, a sorbi, a suga. • A reține o parte din particulele sau din energia radiată de o sursă: „*Buretele a absorbit toată apa*.” 2. A captiva, a domina, a preocupa în mod intens: „*Cartea l-a absorbit*.” [< fr. *absorber*, lat. *absorbere* (după *sorbi*)]

Adsorbí, adsorb, pers. 3 adsoarbe vt., vr. IV. 1. tranz. A reține, a fixa prin adsorbție. 2. refl. A se fixa pe alt corp prin adsorbție. [< fr. *adsorber*, lat. *adsorbere* (după *sorbi*)]

ABSÓRBȚIE – ADSÓRBȚIE

Absórbție, absorbții s. f. 1. Încorporare prin difuzie de către un corp solid sau lichid a unei substanțe oarecare. • Micșorare sau anulare a intensității unei radiații care cade pe un corp. • Fenomen optic caracteristic ochelarilor de vedere de a filtra sau de a reține razele de lumină care dăunează ochiului. 2. Proces de pătrundere a apei, a substanțelor minerale și organice, precum și a gazelor în celulele organismului. 3. Încrucișare repetată a unei rase ameliorate cu una neameliorată. [pr.: -sorb-ți-e] (< lat. *absorptio*, -onis, fr. *absorption*)

Adsórbție s. f. Fixare și acumulare a moleculelor unui gaz sau ale unui lichid pe suprafața unui corp solid. [pr.: -sorb-ți-e] (< fr. *adsorption*)

ABȚÍNE – OBȚÍNE

Abține, abțin vr. III. 1. A se înfrâna, a se opri, a se reține, a se stăpâni de la... 2. A se ține departe de o activitate, a nu se pronunța, a nu-și exprima părerea sau votul. [< fr. (s')*abstenir*, lat. *abstinere* (după *ține*)]

Obține, obțin vt. III. 1. A căpăta, a dobândi, a primi (ce vrea). 2. A reuși să ajungă la..., a realiza ceva. [< fr. *obtenir*, lat. *obtinerere* (după *ține*)]

ABUZÍV, -Ă – ILUZÍV, -Ă

Abuzív, -ă, abuzivi, -e adj. 1. Care în- trece măsura; exagerat, excesiv. 2. (despre acțiunile oamenilor) Arbitrar, ilegal; (despre oameni) care abuzează de funcția, de puterea sa. (< lat. *abusivus*, fr. *abusif*)

Iluzív, -ă, iluzivi, -e adj. Iluzoriu. (< engl. *illusiv*)

ACÁNTĂ – ACÁNTO-

Acântă, acante s. f. 1. Plantă erbacee decorativă, cu frunze mari, penate și flori albe sau trandafirii, grupate în formă de spic; talpa-ursului (*Acanthus longifolius*). 2. (arh.) Ornament care imită frunza acestei plante. (< fr. *acanthé*, lat. *acanthus*, gr. *akantha*)

Acánto- Element prim de compunere cu semnificația „spîn”. (< fr. *acanth(o)*, cf. lat. *acanthus*, gr. *akantha*)

ACCELERĂRE – ACCELERĂȚIE

Accelerăre, accelerări s. f. 1. Mărirea vitezei unui corp în mișcare; grăbire, iuțire, urgentare, zorire. 2. Efectuare rapidă a unei activități: „*Accelerarea vânzărilor în preajma sărbătorilor*.” (< accelera)

Accelerăție, accelerații s. f. 1. Creștere a vitezei unui corp mobil în raport cu unitatea de timp. 2. (la autovehicule) Pedală sau manetă care comandă dispozitivul de mărire a turației motorului: „*Ca să depășești un vehicul trebuie să apeși accelerația*.” (< fr. *accélération*, lat. *acceleratio*, -onis)

IRDIS

ACCÉPT - ACCÉPTIE

Accépt, accepte *s. n.* **1.** Înscriș prin care cineva se obligă să plătească, la scadență, o anumită sumă; poliță. **2.** Acceptare, admitere, consimțământ; acord, aprobare. (< lat. *acceptus*, germ. *Akzept*)

Accéptie, accepții *s. f.* Sens, înțeles al unui cuvânt; semnificație. (< fr. *acception*, lat. *acception*, -onis)

ACCIDENT - INCIDENT, -Ă

Accident, accidente *s. n.* **1.** Eveniment întâmplător și imprevizibil, cu consecințe dăunătoare: „*Accident de circulație*.” **2.** (med.) Afecțiune care intervine brutal (și cu urmări grave): „*Accident cardiovascular*.” **3.** (geogr., la pl.) Denivelare, neregularitate a solului: „*Accidente terenului*.” **4.** (lingv.; în sintagma) *Accident fonetic* = modificare fonetică întâmplătoare a unui sunet. **5.** (muz.) Alterație. • Semn care indică această modificare a intonației unei note. (< fr. *accident*, lat. *accidens*, -ntis)

Incident, -ă, incidenti, -te *s. n., adj.*

I. s. n. **1.** Întâmplare neașteptată și neplăcută, care survine în timpul unei activități: „*Incidente din timpul unei demonstrații de protest*.” • Dificultate, greutate. **2.** (jur.) Contestație, obiecție accesorie la cauza principală a unui proces; excepție. **II. adj.** **1.** (despre cuvinte, propoziții) Inter-calat între părțile unei propoziții sau fraze: „*Propoziție incidentă*.” **2.** (fiz.; în sintagma) *Rază incidentă* = rază de lumină care cade pe suprafața unui corp sau pe suprafața care separă două medii. (< fr. *incident*, lat. *incidens*, -ntis, germ. *Inzident*)

We know

ACCIDENTÁL, -Ă - ACCIDENTÁT, -Ă

Accidentál, -ă, accidentali, -le *adj.*

1. Incidental, întâmplător, ocazional, sporadic: „*Fenomen accidental*.”

2. Neesențial, sporadic: „*Un aspect accidental*.” (< fr. *accidentel*)

Accidentát, -ă, accidentați, -te *adj.*

1. (adesea substantivat) (Persoană) care a suferit un accident. **2.** (despre terenuri, un drum etc.) Care prezintă neregularități. (< *accidenta*; cf. fr. *accidenté*)

ACMÉE - ACNÉE

Acmée *s. f.* **1.** Stadiu al unei boli în care starea morbidă atinge intensitatea maximă. **2.** Apogeu, punct culminant. **3.** Cea mai evoluată fază în filogenie și ontogenie. (< fr. *acmé*)

Acnée *s. f.* Afecțiune a pielii caracterizată prin apariția, mai ales pe față, a unor coșuri, puncte negre etc. (< fr. *acné*)

ACREÁLĂ - ACRITURĂ

Acreálă, acreli *s. f.* **1.** Însușirea de a fi acru; gust acru, acrimie. **2.** (concr.) Băutură, mâncare cu gust acru. **3.** (fig.) Stare de spirit, atitudine ursuză, supărăcioasă. (< *acri-* + suf. -*eală*)

Acritură, acrituri *s. f.* **1.** Aliment acru; (spec.) murături. **2.** (la pl.) Fructe, legume acre. **3.** (fig.) Persoană ursuză, morocănoasă. (< *acri* + suf. -*tură*)

ACREDITÁ - CREDITÁ

Acreditá, acreditez *vt. I.* **1.** A numi un reprezentant diplomatic permanent într-o țară străină: „*A fost acreditat ambasador în Italia*.” • A împuternici o persoană într-o anumită calitate. **2.** (fin.) A crea, a deschide, a pune la dispoziția cuiva un acreditiv.

3. A face demn de crezare, verosimil. (< fr. *accréditer*, it. *accreditare*)

Creditá, creditez *vt. I.* **1.** A acorda cuiva un credit, a împrumuta cuiva o sumă de bani; a vinde cuiva pe credit. • (fig.) A arăta cuiva considerație, stimă. **2.** (cont.) A înregistra conținutul unui credit. (< fr. *créditer*)

ACREDITÁRE - CREDITÁRE

Acreditáre, acreditări *s. f.* Numire a unui reprezentant diplomatic permanent (ambasador, ministru plenipotențiar) într-o țară străină. (< *acredita*)

Creditáre, creditări *s. f.* Acordare sau deschidere de credit. • *Creditarea taxelor vamale* = amânarea efectuării plății taxelor vamale. (< *credita*)

ACRIBÍE - ACRINÍE

Acribíe *s. f.* Exacțitate scrupuloasă. (< fr. *acribie*, germ. *Akribie*)

Acriníe *s. f.* (med.) Diminuare sau absență a secreției unei glande. (< fr. *acrinie*)

ACROCEFÁL, -Ă - ACROCEFÁLIC, -Ă

Acrocefál, -ă, acrocefali, -e *adj.* Cu craniul ascuțit, conic, cu creștetul ținut. (< fr. *acrocephale*)

Acrocefálic, -ă, acrocefalici, -ce *adj.* Care prezintă acrocefalie. (< fr. *acrocephalique*)

ACROFOBÍE - ACROFONÍE

Acrofobie *s. f.* (med.) Teamă patologică de locuri înalte. (< fr. *acrophobie*)

Acrofoníe *s. f.* Rostire accentuată a inițialei unui cuvânt. (< fr. *acrophonie*)

ACROMÁT, -Ă - ACROMÁTIC, -Ă
Acromát, -ă, acromați, -te, *adj., s. m.* (Obiectiv fotografic) căruia i-a fost

corectată sau înlăturată aberația cromatică. (< germ. *Achromat*, fr. *achromat*)

Acromátic, -ă, acromatici, -ce, *adj.* (despre lentile sau sisteme de lentile) Care nu descompune raza de lumină în culorile ei componente, care nu prezintă aberație cromatică. (< fr. *achromatique*)

ACRÓMIC, -Ă - ACRÓNIC, -Ă

Acrómic, -ă, acromici, -ce *adj.* Fără culoare. (< fr. *achromique*)

Acrónic, -ă, acronici, -ce *adj.* Fără legătură cu timpul, atemporal. (< fr. *achronique*)

ACTÍNIE - ACTÍNIU

Actinie, actinii *s. f.* Animal marin din încrengătura celenteratelor, fixat pe stânci, variat colorat, cu aspect de floare și cu orificiul bucal înconjurat de tentacule (*Actinia*). (< fr. *actinie*)

Actiniu *s. n.* Element chimic radioactiv, prezent în minereurile de uraniu. (< fr. *actinium*, germ. *Aktinium*)

ACTIVÍSM - ACTIVITÁTE

Activism *s. n.* Activitate intensă, acțiune susținută. (< fr. *activism*)

Activitate, activități *s. f.* **1.** Ansamblul actelor fizice, intelectuale și morale în vederea obținerii unui rezultat; îndeletnicire, muncă, ocupație. **2.** Capacitate, putere de a acționa. **3.** Exercițiu a unei funcții, a unui rol. **4.** Serviciu activ. (< fr. *activité*, lat. *activitas*, -atis)

ACTUÁL, -Ă - ACTUÁR

Actual, -ă, actuali, -e *adj.* **1.** Care există, se întâmplă în prezent, în momentul de față. **2.** Care are importanță, însemnătate în acest moment.